

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΜΗΝΑΣ ΜΑΡΤΙΟΣ 1996 ΕΤΟΣ 6 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 80 - ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3Α 43332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

Θεώρησα πως με την προσπάθειά μου αυτή θα συμβάλω κι εγώ στην βελτίωση της Λάκκας Σουλίου και ειδικότερα στο κομμάτι από Θεριακκίσι έως Σερζιανά.

την γεωργία σε κάποιο βαθμό, κάπως καλύτερα την κτηνοτροφία, δευτερευόντως δε διάφορα άλλα επαγγέλματα.

Έχουν τάση μεγάλη στα γράμματα και τις τέχνες

προς εργασία με απύσχα την κρατική φροντίδα είναι τελείως παραμελημένη περιοχή και δικαίως παρουσιάζει συνεχώς φθίνοντα τον πληθυσμό της.

Έργα υποδομής και κίνητρα ανάπτυξης είναι υπό υποτυπώδη έως μηδενικής βάσεως.

Οι Σουλιώτες προσέφεραν και προσφέρουν ακόμη ό,τι μπορούν στην πατρίδα, το κράτος όμως,

πιστεύω, τους έχει ξεχάσει.

Συσσωρεύτηκαν πολλά προβλήματα σ' αυτόν τον χλιοκυρτανισμένο χώρο αλλά και χλιοτραγουδιόμενο με τους αγώνες και την παλικάριά των κατοίκων του, από την αρχή της Τουρκικής Σκλαβιάς έως την Απελευθέρωση του 1912-1913 και αυτών του 1940-1944 του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Ένα από τα μεγάλα προβλήματα είναι ο επαρχιακός δρόμος που ενώνει τα χωριά (Θεριακκίσι - Κοπάνη - Βαριάδες - Πεντόλακκο - Αχλαδέα - Γεωργάνους - Δερβίζιανα - Σμυρτιά - Έλαφο - Άρδωση - Μπεστιά - Σιστρούνη - Ρωμανό - Αλεποχώρι - Παλαιοχώρι - Σερζιανά και Δερβίζιανα προς Θεσπρωτικό - Αλεποχώρι μέσω

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Γράφει ο Κύρος Δ. Μπίμπος Πολιτικός Μηχανικός

Υπάρχουσα κατάσταση

Σουλιοτοχώρια "Μικρής Λάκκας Σουλίου" με πληθυσμό περίπου 8.000 κατοίκους και με κύρια ασχολία των μονίμων κατοίκων

και ως εκ τούτου πολλοί είναι οι ξενιτεμένοι που έχουν να επιδείξουν μεγάλες περγαμνές, όπου και αν εργάσθηκαν μετέπειτα στην επαγγελματική των καριέρα.

Στην περιοχή δεν υπάρχει κανείς πόλος έλξης

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ

Πριν από 175 χρόνια οι δεσπότες Έλληνες άρπασαν τα όπλα και ορκίστηκαν, ενώπιον Θεού και ανθρώπων, ή να σπάσουν τα βαριά και μακροχρόνια δεσμά τους ή ν' αποπνέσουν τον τουρκικό βαρβαρικό ζυγό ή να πέσουν όλοι, έως τον ένα, χάριν της Πίστωσης, της Ελευθερίας και του Έθνους.

Και άλλοτε, μέσα στον πολύ χρόνο της τουρκικής σκλαβιάς, οι Έλληνες επιχείρησαν να διαρρήξουν τις αλυσίδες και να επανακτήσουν την πολιτική τους ελευθερία και την εθνική τους ανεξαρτησία, αλλά δεν το κατάρθωσαν. Κινήθηκαν με οργανωτικές ελλείψεις και ατέλειες. Αλλά και οι ξένοι, που τους υπόσχονταν να τους βοηθήσουν, τελικά αθετούσαν τις υποσχέσεις τους και τους άφηναν αβοήθητους. Τους εγκατέλειπαν "εν μέσω θυέλλης και καταιγίδας".

Η ιστορική περιπέτεια των Ελλήνων αρχίζει με την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως το 1453 και την προοδευτική κατάληψη του Ελληνικού Βυζαντίου από τον οθωμανικό στρατό. Αρχίζει από τότε η ταλαιπωρία των Ελλήνων. Αρχίζει η καταπίεση, η τυραννία, η αδικία.

Τώρα, τα στήθη του Έλληνα βαρβαίνει η σκλαβιά. Τον τράχηλό του περιβάλλει ο ζυγός. Τη ζωή του δεν την ορίζει πλέον, τώρα. Την περιουσία του δεν τη διαφεντεύει. Δεν εξουσιάζει ούτε τη

ζωή του ούτε την περιουσία του. Τα πάντα, τώρα, βρίσκονται στην κατοχή και τη διακρίση του κατακτητή. Τα δικαιώματά του ως ανθρώπινος και φυσικής οντότητας καταπατούνται καθημερινά και βάναυσα. Ζει, χωρίς πολιτική ελευθερία, χωρίς εθνική ανεξαρτησία. Πληρώνει στον κατακτητή φόρους αβάσταχτους, με βαρύτερο και χειρότερο το φόρο του αίματος, το παιδομάζωμα.

Τα χρόνια περνούν. Οι καιροί παρέρχονται. Και το ιστορικό δράμα των Ελλήνων συνεχίζεται. Συνεχίζεται ο χορός της πίκρης σκλαβιάς και της μαύρης δουλείας.

Αλλά από την πρώτη στιγμή, που το Γένος των Ελλήνων χάνει την εθνική του κυριαρχία και την πολιτική του ελευθερία, πιστεύει στη μελλοντική του ανασταση κι απελευθέρωση! Ελπίζει στην εθνική του παλιγγενεσία! Πιστεύει! Υπομένει!

Γενάρης του γίνεται η Ελληνική Ορδοδοξία! Αυτή γίνεται η σκέπη του και το καταφύγιό του. Γίνεται κιβωτός και σώζει "τα

ιερά και τα όσια της Φυλής!" Σώζει τη θρησκευτική και εθνική του συνείδηση, τη γλώσσα του, την ιστορία του, τις παραδόσεις του, τα ήθη του, τα έθιμά του, όλη την κληρονομιά του, ηθική, πνευματική, ιστορική!

Εφευρίσκει το "Κρυφό Σχολείο" και του διδάσκει: "τι είχε, τι έχασε, τι του πρέπει". Το μεταλαβαίνει με τα προγονικά γράμματα. Του αναζωογονεί και του διεγείρει την αποσταμένη ελπίδα του, την ελπίδα του για τη μελλοντική του ανασταση! Τονώνει, συνεχώς, το ηθικό του. Αναζωπυρώνει την πίστη του. Το παροτρύνει, συνεχώς, να μη σκιάζεται τα σκότη. Να μην τα φοβάται... Να μην απογοητεύεται. Το βεβαιώνει, ότι θα 'ρθει μια μέρα, που θα γίνει και πάλι ελεύθερο σαν πρώτα που θα φωτίσει και πάλι τον ελληνικό ορίζοντα το φωτεινό αστέρι της Ελευθερίας!

Οι δεσπότες Έλληνες πραγματοποιήσαν πολλά κινήματα πριν που ονομάστηκαν προεπαναστατικά. Κανένα, όμως, απ' αυτά δεν

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Οι Σουλιώτες τα έδωσαν όλα για την πατρίδα, την ελευθερία, την οικογένεια. Πρώτα έδωσαν την ψυχή τους, το αίμα τους, τον εαυτό τους. Ανδρες, παιδιά, γυναίκες, όλοι το έδειξαν ήρωες στους αγώνες, για την ανεξαρτησία της χώρας.

Ακολούθησαν τα κτήματα. Τα ακίνητα τα σπία τα χωραφάκια τα λειβάδια η εκκλησιές με τα νεκροταφεία. Εμειναν κι αυτά στο κράτος στο Έθνος. Είναι εθνικά. Καλά δεν έμεινε κανένας κληρονόμος εκεί στα χωριά στον Αβαρικό, στην Κιάφα στο Σούλι; Να αξιώσει την γη του, για την οποία έδωσαν τον εαυτό τους οι γονείς; Βέβαια δεν έμεινε κανένας! Και αν έμεινε κάποιος απορροφήθηκε μέσα στον Ελληνικό χώρο. Ανακατάταξη πληθυσμιακή. Αποστροφή προς τον ιδιαίτερο πατρικό χώρο.

...Ούτε το νεκροταφείο δεν μπόρεσα να διακρίνω... λέει κάποια επισκέπτρια τον περασμένο χρόνο.

Τα λειβάδια, τα χειμαδιά ο δρυμός του Σουλίου τα αιωνόβια δένδρα, το Κλεφτονέρι, το Τηλεγάδι, η Μπύρα, το Κούγκι, η Κιάφα η περήφανη όλοι στο εθνικό κοινό για προστασία για διαφύλαξη κληρονομιάς και εκμετέλλευσης.

Η εκμετέλλευση όμως από τους ειδικούς ξε-

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Η "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ"
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Μου τα λένε και τα γράφω

☆ **Τηλεφωνικά** μου τα είπε ο συμπαθέστατος και σεβαστός γέροντας Λευτέρης Μπέσης.

Ο λόγος για το δρόμο: Λίππα - Κάτω Λίππα - Αχλαδέα. Έκανε την παρατήρηση πως δεν μας τα είπαν καλά οι πληροφοριοδότες μας. Και μ' ερώτησε αν είχα ιδία αντίληψη και ακόμη αν η πληροφορία ήταν από Μεσουριώτες.

Αγαπητέ μου Μπάρμπα Λευτέρη. Ιδίους όμασι δεν είδα. Άλλωστε η στήλη είναι σαφής "Μου τα λένε και τα γράφω". Βεβαίως και μου τα είπαν Μεσουριώτες και τις δύο φορές που έγραφα. Στην παρατήρησή σου γιατί δεν μας ενημέρωσε ο σύλλογος της Κάτω Λίππας δε νομίζω πως εγώ πρέπει να απαντήσω.

Ευχαριστώ για τις ευχές σου και για όλα όσα καλά για τη "ΦΩΝΗ" μου είπες.

➔ **Στις 25 Μάρτη** βρέθηκα στους Γεωργάνους και συγκεκριμένα στη "Βαγγελίστρα" στον οικισμό Μπάλα. Γίورتαζε η Εκ-

κλησιά, γίورتαζε κι εγώ κι έτσι βρέθηκα με πολλούς φίλους πατριώτες.

Εύστοχη παρατήρηση μου έκανε ο αγαπητός φίλος Βησσάρης Μπακόλας για την πολιτιστική μας κληρονομιά. Υπάρχουν στο Μουσείο Ιωαννίνων, μου είπε, πολλά εκθέματα από τον τόμο μας. Καλό θα είναι να ελεγχθεί αν υπάρχουν αυτές οι προθήκες με το υλικό που έγκριτοι και φιλότιμοι πατριώτες μας είχα δώσει στην αρχαιολογία.

Ο προβληματισμός του Β. Μπακόλα είναι δικαιολογημένος. Το θέμα αυτό θα το ελέγξουμε και θα επιμένουμε όλα τα εκθέματά της Λάκκας να μπουν σε μια προθήκη με σχετική λεζάντα περί του ακριβούς σημείου προέλευσής των.

➔ **Τον Τάκη Ρώσση** είδα επίσης στη Βαγγελίστρα και μιλήσαμε για τα κοινά του χωριού, μιας και ασχολείται με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η αγάπη και το ενδιαφέρον του Τ. Ρώσση για τους Γεωργάνους είναι αμέριστα και το αποδεικνύει έμπρακτα. Μετρίοφρων καθώς είναι με παρακά-

λεσε να μην αναφερθώ στην προσφορά του. Το σέβομαι και έτσι κάνω. Όμως κάποιος σαν τον Τάκη Ρώσση θα έπρεπε να αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση.

➔ **Κοσμοσυρροή** και φέτος όπως και κάθε χρόνο στο μοναστήρι της Ευαγγελίστριας στα "Κουλούρια" Πεντολάκκου. Τρία πούλμαν ανέβηκαν επί τόπου εκατοντάδες τα ΙΧ αυτοκίνητα. Από την παραμονή είχε κατακλυστεί ο χώρος από προσκυνητές.

Η Ευαγγελίστρια του Πεντολάκκου είναι ένα νέο κέντρο προσκυνήματος. Χτίστηκε από τους κατοίκους του χωριού με την προτροπή της Αλεξάνδρας της "Αγιασμένης" όπως την αποκαλούσαν οι πιστοί.

Πολλοί μου επισήμαναν και με παρότρυναν να το γράψω, πως υπάρχει δυσκολία στην εξυπηρέτηση τόσων ατόμων. Υπάρχει ανάγκη κατάλληλου καταλύματος. Οι τοπικοί φορείς θα πρέπει να ασχοληθούν σοβαρά με το θέμα αυτό.

E.K.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΑΘΙΝΓΕΝΕΣΙΑ

Συνέχεια από την 1η σελίδα
έφερε το ποθητό αποτέλεσμα. Βγήκε, όμως, απ' αυτό ένα ιστορικό διδάγμα! Ποιό; Να ξεχαστεί η ξένη βοήθεια. Να σβήσει η ελπίδα, ότι οι ξένοι θα έρθουν αρραίοι. Μόνη, πλέον, ελπίδα σωτηρίας να είναι αυτοί οι ίδιοι και κανένας άλλος. Μόνη, πλέον, ελπίδα να είναι οι δικές τους δυνάμεις και μόνο!

Το ιστορικό αυτό διδάγμα ανέλαβε να υλοποιήσει η Φιλική Εταιρία! Η Φιλική Εταιρία ενωμάστηκε τη βαριά και δύσκολη ευθύνη να προετοιμάσει το γενικό ξεσηκωμό

των σκλαβωμένων Ελλήνων εναντίον των κατακτητών. Ανέλαβε να οργανώσει, με κάθε προϋπόθεση και μυστικότητα και με κάθε δυνατή και πρόσφορο μέσο την Ελληνική Επανάσταση κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και να την κηρύξει, όταν θεωρήσει τη στιγμή και την ώρα κατάλληλη, το χρόνο και την ημέρα ώριμη!

Και ως τέτοια ημέρα θεωρήσε μια θρησκευτική ημέρα, την 25η Μαρτίου 1821, ημέρα του Ευαγγελισμού, για να ευαγγελισθεί στο σκλαβωμένο Ελληνικό Έθνος τη λύτρωσή του από τα δεσμά της σκλαβιάς, όπως ο Αρχαγγέλος

Γαβριήλ ευαγγελίστηκε στην Παναγία τη γέννηση του Θεοανθρώπου, που θα λύτρωνε τον άνθρωπο από τα δεσμά της αμαρτίας. Σύσσωμο, τότε, το σκλαβωμένο Έθνος ξεσηκώνεται! Μαζί του και ο Ιερός Κλήρος! Ευλογεί την Επανάσταση και συμμετέχει σ' αυτή ενεργά! Ιερός ο σκοπός της, η απαλλαγή του σκλαβωμένου Έθνους από τα δεσμά του, από την καταπίεση και την τυραννία, το δουλικό προσκύνημα και την αδικία. Μια είναι η απόφασή του, απόφαση γενναία, οριστική και αμετάκλητη. Η να ελευθερωθεί ή να θυσιαστεί στο βωμό των Υπεράσταν Ιδανικών.

Μάχεται τον τύραννο κατακτητή στη στεριά και στη θάλασσα. Επιδειχνει συλλυπητικό ηρωισμό και μαχητικότητα! Ο κατακτητής του κι ο δυνάστης του είναι πάνοπλος και πανίσχυρος. Είναι αυτοκρατορία, ενώ το ξεσηκωμένο Ελληνικό Έθνος ολιγάριθμο και φτωχικό. Το γιγαντώνει, όμως, και το κραταιώνει η ακράδαντη πίστη του στον Θεό και το Δίκαιο του!

Καταφέρνει στον Βάρβαρο κατακτητή χτυπήματα αποφασιστικά, χτυπήματα ισχυρά και δυνατά. Πετυχαίνει κατορθώματα ηρωικά! Αγωνίζεται υπεράνθρωπα! Πολεμεί τον εχθρό με λύσσα και μανία, γιατί του κατέτρωγε τα σωδικά του αιώνες, το κατατυραννούσε και το καταδυνάστευε 400 ολόκληρα χρόνια. Χύθηκε ελληνικό αίμα πολύ. Πολλοί αγωνιστές θυσίαστηκαν στα πεδία των μαχών και πολλοί άμαχοι πληθυσμοί έγιναν ολοκαυτώματα χάριν της Πίστης, της Ελευθερίας και της Πατρίδας! Μα, το δέντρο της Ελευθερίας δεν ποτίζεται με νερό, αλλά με αίμα! Τρέφεται με αυτοθυσίες, με αυτοπληρώσεις και ολοκαυτώματα! Κερδίζεται με ηρωισμό συλλυπητικό και κατακτητικό με αγώνα υπεράνθρωπο! Δε διορίζεται. Δε

χαρίζεται.

Τα ηρωικά κατορθώματα των Ελλήνων μαχητών, οι ελληνικές αυτοθυσίες και τα Ελληνικά ολοκαυτώματα προκάλεσαν και ελόγησαν τον παγκόσμιο θαυμασμό και την παγκόσμια προσοχή! Ταυτόχρονα, έγιναν αίτια να γεννηθεί το ρεύμα του Φιλελληνισμού, που βοήθησε σημαντικά την Ελληνική Υπόθεση, το απόκτημα της Ελευθερίας των Ελλήνων! Πολλοί Φιλέλληνες ήρθαν στην Ελλάδα και έλαβαν μέρος στην Ελληνική Επανάσταση! Και κάποιος απ' αυτούς άφησαν, εδώ, την τελευταία τους πνοή! Όλοι αυτοί απεδείξαν, έμπράκτως, το πιστεύω τους και έλαβαν μέρος στην Ελληνική Επανάσταση. Η να ελευθερωθεί ή να θυσιαστεί στο βωμό των Υπεράσταν Ιδανικών.

Μάχεται τον τύραννο κατακτητή στη στεριά και στη θάλασσα. Επιδειχνει συλλυπητικό ηρωισμό και μαχητικότητα! Ο κατακτητής του κι ο δυνάστης του είναι πάνοπλος και πανίσχυρος. Είναι αυτοκρατορία, ενώ το ξεσηκωμένο Ελληνικό Έθνος ολιγάριθμο και φτωχικό. Το γιγαντώνει, όμως, και το κραταιώνει η ακράδαντη πίστη του στον Θεό και το Δίκαιο του!

Καταφέρνει στον Βάρβαρο κατακτητή χτυπήματα αποφασιστικά, χτυπήματα ισχυρά και δυνατά. Πετυχαίνει κατορθώματα ηρωικά! Αγωνίζεται υπεράνθρωπα! Πολεμεί τον εχθρό με λύσσα και μανία, γιατί του κατέτρωγε τα σωδικά του αιώνες, το κατατυραννούσε και το καταδυνάστευε 400 ολόκληρα χρόνια. Χύθηκε ελληνικό αίμα πολύ. Πολλοί αγωνιστές θυσίαστηκαν στα πεδία των μαχών και πολλοί άμαχοι πληθυσμοί έγιναν ολοκαυτώματα χάριν της Πίστης, της Ελευθερίας και της Πατρίδας! Μα, το δέντρο της Ελευθερίας δεν ποτίζεται με νερό, αλλά με αίμα! Τρέφεται με αυτοθυσίες, με αυτοπληρώσεις και ολοκαυτώματα! Κερδίζεται με ηρωισμό συλλυπητικό και κατακτητικό με αγώνα υπεράνθρωπο! Δε διορίζεται. Δε

ζούμε τη γενεθλίο ημέρα της εθνικής και πολιτικής μας οντότητας, της εθνικής και πολιτικής μας υποστάσης!

Τιμάμε, συγχρόνως, την ηρωική γενιά του 1821, που, με τον ασυλληπτο ηρωισμό της και τη γενναία αυτοθυσία της, μας χάρισε το πολυπόθητο και πολυτιμο αγαθό της ελευθερίας και μας έδωσε μια θέση στην παγκόσμια πολιτική σκηνή και στον παγκόσμιο πολιτικό χάρτη! Μας χάρισε το σημερινό παρόν μας μέσα στο διεθνές χώρο και την παγκόσμια κοινότητα!

Το χρέος μας, ως κληρονόμων της Βαρίας αυτής κληρονομιάς, ήταν και είναι διπλό και ιερό! Να προσπαθούμε να υπερτάσουμε το αγαθό της ελευθερίας με όλες μας τις δυνάμεις. Να το φυλάσσουμε σαν κόρη οφθαλμού! Να το φυλάσσουμε και να το προστατεύουμε από κάθε εχθρό εξωτερικό ή εσωτερικό. Εσωτερικός του εχθρός είναι η ραθυμία, η αναρχία και η ανομία. Να το αξιοποιούμε το αγαθό της ελευθερίας! Να το βιώνουμε! Να το νιώθουμε, κάτι που είναι πιο δύσκολο απ' ό,τι είναι η απόκτησή του.

Ετσι και μόνο έτσι επιτελούμε το χρέος μας ολοκληρωμένα! Αυτό αξιώνουν και οι σεπτές μορφές των ηρωικών αγωνιστών του 1821, που ψηλά απ' τον ουρανό, που βρίσκονται, παρακολουθούν και βλέπουν όλες τις κινήσεις μας και όλα τα έργα μας. Αξιούν λόγια και έργα ευάρεστα στον Θεό και τους ανθρώπους για τη δόξα του Θεού και την τιμή της Ελλάδας, για την ατομική και κοινωνική εξέλιξη κι ευημερία! Ζήτω το Έθνος!

Ζήτω 25η Μαρτίου 1821!
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΑΝΗΣ
ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΝΟΜΙΚΟΣ

Η Σημαία μας

Κάθε λαός τιμά και σέβεται τα εθνικά του σύμβολα. Αλλά ό,τι είναι για τον Έλληνα η Σημαία του δεν είναι για κανέναν άλλον.

Λέγεται ότι η πρώτη κυανόλευκος οφείλεται στον Παπαφλέσσα. Έκοψε από το γαλάζιο ράσο του ένα κομμάτι και άπλωσε επάνω του δυο "λόζες" από τη φουσανέλλα του λεοντόκαρδου Κεφάλαι, σε σχήμα σταυρού, που συμβολίζει κατ' άλλους μεν, "την φουσανέλλα του πεζού, την βράκα του νησιώτη". Για άλλους "το χρώμα του ασπίλου κρίνου, την Ανάστασιν της ανθρωπότητας και της Ελλάδος την Ανάστασιν".

Αλλά εκείνο που χαρακτηρίζει τη Σημαία μας και, ασφαλώς, την ξεχωρίζει πάντοτε, ανάμεσα στις τόσες άλλες, είναι ότι, με τα χρώματά της, θυμίζει την Ελλάδα! Είναι ωραία σαν την Πατρίδα μας! Έχει το χρώμα του αφρισμένου κύματος, που ξεψυχάει σ' ακρογιαλία μας και το γαλάζιο χρώμα τ' ουρανού με τα καταλευκά του σύννεφα.

Θυμίζει αγώνες, θυσίες, νίκες, ολοκαυτώματα, πολεμικά κατορθώματα, αλλά και πνευματικά και πολιτιστικά δημιουργήματα του λαού μας.

Γι' αυτό και κάθε Έλληνας στο ιερό αυτό σύμβολο βλέπει την πίστη του και την πατρίδα. Την ιστορία του από τα βάθη των αιώνων, τις θυσίες που έγιναν να μην ντροπιστεί η Σημαία μας.

Κι αν κάποτε -σε δύσκολες στιγμές- ξένες δυνάμεις μας επιβάλλουν την υποστολή της -όπως έγινε πρόσφατα στα Ιμια - και παλαιότερα το

1943 στην Ακρόπολη αλλά και το 1909 στην έπαλξη Φιρκά, επάνω από το λιμάνι των Χανίων ο ποιητής Γ. Σουρής το χαιρετίζει με τέσσερες ωραίους στίχους.

"Χαιρετίστε τη Σημαία που μια μέρα στον Φιρκά την κατέβασαν προστάται, με πελέκια ναυτικά κι αν δεν φαίνεται στην άκρη γκρεμισμένων κονταριών όμως, τώρα κυματίζει σε ψυχές παλληκαριών..."

(Το ποίημα αναφέρεται στο γκρέμισμα του κονταριού της Σημαίας του Φιρκά. Την Σημαία την είχαν πάρει οι Κρήτες. Την είχα παραλάβει ο υπολοχαγός Γαρόδλης).

Η σημαία μας, συγκινεί κάθε ξενιτεμένο μας και κάθε ναυτικό στα ατέλειωτα ταξίδια του. Κι αν κάποτε, σ' ανήλιαγα πελάγη, πεθάνει ο ναύτης και αν στη μαύρη ξενητιά ξεψυχίσει ο ταξιδεμένος, τυλιγμένος με τη σημαία, νοιώθει πως τον αγκαλιάζει όλη η Ελλάδα.

Είναι αδιανόητο για Έλληνα σωστό -έχων σώας τας φρένας- να προβεί σε πράξεις που υποβιβάζουν την σημασία και την αξία του ιερού αυτού συμβόλου.

Και είναι ακατανόητος, επαίσχυντος, και δεν ξέρω πως αλλιώς να την χαρακτηρίσω, η ενέργεια μερικών -λεγομένων φοιτητών- του Πολυτεχνείου, να κάψουν Ελληνική Σημαία. Ντροπή τους! Αυτοί δεν είναι Έλληνες.

Και βέβαια δεν φτάνει σε τίποτε τα νεύματα της Ελλάδος αν μερικοί ανεγκέφαλοι παρεσπόνδισαν. Υπήρξαν και θα υπάρξουν άξια παλληκάρια που τίμησαν και θυσία-

στηκαν για τη Σημαία μας.

Το Φεβρουάριο του 1897 οι Κρήτες ύψωσαν τη γαλανόλευκη στο Ακρωτήρι. Ο αρχηγός του Ηνωμένου στόλου των Δυνάμεων, Κανεβάρο, διέταξε κανονιοβολισμό. Σκοτώθηκαν πολλοί, έσπασε το κοντάρι της Σημαίας. Τότε ένα παλληκάρι την άρπαξε, στάθηκε και την εκράτησε ψηλά σαν να ήταν ζωντανό κοντάρι. Όλη η Ελλάδα ρίγησε γι' αυτό κι έγραψε ο ποιητής:

"Σημαιοφόρε ατρόμητε, με τη σημαία στο χέρι ψυχομαχείς, αφίνοντας πόνο και κραυγή στερνή."

Την παίρνει ο αγέρας στα φτερά, βαρεία για να τη φέρει έως της γης τις πέρατα -κατάρνα να γενή!..."

Αλλά θεωρώ χρήσιμα και τα λόγια του Ναυάρχου Μιλτιάδη Κανάρη (γιου του Μεγάλου Ψαριανού Κώστα Κανάρη) που όταν τον κατηγορήσαν μερικοί μικρόψυχοι γιατί ύψωσε τη Σημαία στη Ναυαρχίδα του, μετά από τόσες ήττες, (στα Φάρσαλα, την Ταρτάσσα κ.λ.π.) αστράφτοντας τα μάτια του με τη φλόγα που είχε αστράψει και στα μάτια του πατέρα του είπε:

"Και τι μας φταίει η Σημαία μας; Αυτή θα μείνει αιώνια αμόλυπτη... για να κερφώνουμε τα μάτια μας επάνω της και να θυμόμαστε τι της χρωστάμε!"

Αν ταπεινώθηκαν τα χέρια που την κράτησαν θα την κρατήσουν, αύριο, άλλα αξιώτερα!"

Και την επόμενη διέταξε: Είς έπαρσιν Σημαίας!

Προσοχή! Παρουσιάστε! Η γαλανόλευκη ανέβαινε σιγά - σιγά κι ενώ η φρουρά επαρουσίαζε όπλα, ο Ναύαρχος με το κεφάλι ξέσκεπο σαν να επροσκυνούσε τ' Άχραντα Μυστήρια παρακολουθεί δακρυσμένος αλλά υπερήφανος την ανύψωσή της."

Η ιστορία της Σημαίας μας είναι μεγάλη και τρανή. Όσο και η ιστορία της Ελλάδας μας. Και οι Έλληνες πάντοτε εθυσιάζοντο γι' αυτήν. Αρκεί να θυμηθούμε το των Σπαρτιατών: "Η ταν ή επί ταρ" και τα λόγια του Διονυσίου Σολωμού: "Κοίταξε με τα μάτια

Το λάβαρο, η μεταξωτή σημαία του πρώτου Συλλόγου Δερβιζιάνων και Γεωργάνων "Η ΚΙΑΦΑ" στη Λάκκα Σούλι. Δημιούργημα του αείμνηστου δασκάλου Γεωργίου Ευσταθίου, με έδρα τα Δερβιζιάνια. Σώζεται ακόμα και σήμερα.

της ψυχής της γαλανόλευκη Σημαία μας και θα αισθανθής να λαχταρίζεις μέσα σου κάθε είδος μεγαλείου!..."

Ο Έλληνας τη Σημαία του τη χρησιμοποιεί σε όλες τις οικογενειακές και πολιτιστικές εκδηλώσεις του. Στην πατρίδα μας την Ήπειρο δεν "ξεκινάει" παραδοσιακός γάμος χωρίς να στηθεί, από την Τετάρτη, η Σημαία στο σπίτι του γαμπρού. Και δεν νοείται "ψίκι" (συνοδεία του γαμπρού) χωρίς να προηγηθεί η Σημαία με τα τρία μήλα επί του Σταυρού.

Κάθε Σύλλογος, κάθε αδελφότητα, κάθε Κοινοτικό ή Δημόσιο κατάστημα, κάθε σπίτι έχει τη Σημαία του. Κάθε νάος ή μοναστήρι εκτός των θρησκευτικών, λαβάρων έχει και τη σημαία του που στις επίσημες γιορτές υψώνεται περήφανα στα μπαλκόνια των σπιτιών και των καταστημάτων.

Προσπαθούν να προη-δευτούν μεταξωτές σημαίες ακριβές για να δείχνουν το μεγάλο τους σεβασμό.

Ειδικά εμείς οι Λακκασιώτες έχουμε αδυναμία -θα

έλεγα- σε κάθε τι που μας θυμίζει πατρίδα και δρησκεία.

Ένα γράμμα του αείμνηστου Βαλλίδη, (καταγομένου εκ Δερβιζιάνων) προς τον τότε πρόεδρο του Συλλόγου "Η Κιάφα" Γεώργιο Ευσταθίου -1920- μας φανερώνει τη μεγάλη επιθυμία του Γ.Ε. για απόκτηση "μεταξωτής και με κρόσια" σημαίας "και θρησκευτικής εικόνας εις το μέσον".

Ο Βαλλίδης από τη Σμύρνη αποστέλλει αμέσως τη Σημαία αυτή με πλοίο στον Πειραιά κι από εκεί με άλλο πλοίο στην Πρέβεζα απ' όπου με ειδικόν αποσταλμένο "αγαγιάτη" μεταφέρεται στην έδρα του Συλλόγου.

Η Σημαία αυτή ευτυχώς σώζεται ακόμη. Είναι ένα κειμήλιο που δεν πρέπει να χαθεί ή καταστραφεί. Καλό θα ήταν να βρει μια θέση σ' ένα Μουσείο για να διαπιστώνεται ο σεβασμός και η αγάπη των προγόνων μας προς τα ιερά και τα όσια της πατρίδας μας και να παραδειγματίζονται οι νέοι μας.

Νίκος Αλεξίου
Συν/χος Δάσκαλος

"Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ"

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ- ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3α 45332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Υπεύθυνος έκδοσης κατά τον Νόμο:

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ιεροδιδάσκαλος Νικόλαος Γ. Κατσούρας

Αντιπρόεδρος τηλ. 41938

Χρήστος Ν. Σκουληκάς Γεν. Γραμματέας τηλ. 93648

Ιωάννης Α. Σιούλας Ταμίας τηλ. 35003

Γεώργιος Μάρκου Εφορος Εκδηλώσεων τηλ.78373

Σπύρος Μαρκόπουλος Μέλος τηλ. 28101

Αχιλλέας Τσαρπέλας Μέλος τηλ. 21435

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΥΑΓ. ΚΟΛΙΑΚΗΣ ΤΗΛ. 37662

ΣΠ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΤΗΛ. 28101

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΑΡΙΑ 20 - ΜΑΡΚΑ 30

Τα ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν και τις απόψεις της εφημερίδας

* Η εφημερίδα εκτυπώνεται στις εγκαταστάσεις της εφημερίδας "ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ" τηλ. 73988

A-SPORT
Γυμναστήριο - Αθλητικά είδη
ΡΗΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Γυμναστής
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 28 ΑΝΑΤΟΛΗ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΧΡΥΣΑΝΘΗ Ν. ΚΑΡΑΠΕΤΣΙΟΥ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ
ΕΜΒΟΛΙΑ- ΦΑΡΜΑΚΑ- ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ
ΔΟΔΩΝΗΣ 151 ΤΗΛ. 47444 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΧΑΡΤΙΚΑ - ΣΧΟΛΙΚΑ - ΕΝΤΥΠΑ
ΓΝΩΜΩΝ
ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ - ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ ΖΟΥΡΝΑΣ
ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑ 56α - ΤΗΛ. 74309 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΩΝ. ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ - Γ. ΣΑΚΚΑ 22
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ. 29305

Εκκλησιαστικά θέματα Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου και η Εθνική Επέτειος

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι μια από τις μεγαλύτερες κι αρχαιότερες Θεομητορικές γιορτές του χριστιανισμού, αποτελεί δε τη ρίζα όλων των Δεσποτικών γιορτών και είναι η μόνη Θεομητορική γιορτή, της οποίας το γεγονός περιλαμβάνεται στην Καινή Διαθήκη.

Στο παρόν κείμενο θ' αναφερθώ στο ιστορικό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, αλλά θα ξεκινήσω από μερικά χρόνια ναρίτερα, από τη γέννηση αυτής, γιατί πιστεύω ότι, η είσοδος στο Ναό και η αφιέρωσή της στο Θεό από τα τρία χρόνια της, καταδεικνύουν ότι η παρθένος Μαρία, από κοιλίας μητρός της, προοριζόταν να γίνει η Μητέρα του Χριστού. Αυτή είναι η γνώμη μου, γιατί ακριβώς κάτι τέτοιο δεν αναφέρεται στα Εκκλησιαστικά βιβλία.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα ιερά βιβλία η Θεοτόκος γεννήθηκε εξ επαγγελίας (κατά Θεία παραχώρηση) από στεριούντες και υπερήλικες γονείς τον Ιωακείμ και την Άννα. Σε ηλικία 3 χρόνων οδηγήθηκε από τους γονείς της στο Ναό κι αφιερώθηκε στο Θεό. Στο Ναό η Μαρία, πάντα σύμφωνα με τα ιερά κείμενα, παρέμεινε υπό την προστασία των Ιερών επί 13 χρόνια, οπότε σε ηλικία 16 χρόνων κι αφού οι γονείς της είχαν πεθάνει, θεωρηθείσα υπό των Ιερών ως τέλεια κόρη, με ομόφωνη απόφασή τους την αρραβώνισαν με τον Ιωσήφ.

Τέσσερες μήνες μετά τον αρραβώνα της η παρθένος Μαρία κι ενώ βρισκόταν σε δωμάτιο του σπιτιού στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας, ξαφνικά παρουσιάστηκε στο δωμάτιό της, απεσταλμένος από το Θεό, ο Άγγελος Γαβριήλ και της είπε: "Χαίρε κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου, ευλογημένη συν εν γυναιξί". Βεβαίως η κόρη τράχτηκε και σκεφτόταν μέσα της, ποιά σημασία και ποιά σκοπό να έχει η χαιρετισμός αυτός του Αγγέλου και πριν προλάβει ν' απαντήσει, ο Άγγελος συνέχισε λέγοντας: "Μη φοβάσαι Μαρία βρήκες χάρη από το Θεό. Ιδού θα συλλάβεις και θα γεννήσεις υιόν και θα καλέσεις το όνομα αυτού Ιησούν. Αυτός θα είναι μέγας και υιός του Θεού θα ονομασθεί". Η Μαρία συνελδούσα λίγο από την ταραχή της κι απορούσα σ' αυτά που άκουσα είπα προς τον Άγγελο: "Μα πως είναι δυνατόν να γίνουν αυτά που μου λες, αφού άνδρα δεν γνωρίζω;" Κι ο Άγγελος της απάντησε: "Πνέυμα Άγιο θα κατέβη σε σένα και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει, γι' αυτό και το τέκνο που θα γεννήσεις θα είναι Άγιο και θα ονομασθεί Υιός του Θεού". Η δε παρθένος Μαρία πεισθείσα στα λόγια του Αγγέλου είπε προς αυτόν: "Ιδού η δούλη Κυρίου, ας γίνει σε μένα όπως είπες". Ο διάλογος μεταξύ της παρθένου Μαρίας και του Αγγέλου Γαβριήλ εξιστορείται από τον Ευαγγελιστή Λουκά στο Ευαγγέλιό του (Λουκ. 26-38).

Επίσης, σύμφωνα με τους Εκκλησιαστικούς συγγραφείς, η ημερομηνία εορτασμού του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου δεν ήταν απ' αρχής η 25η Μαρτίου. Τόσο στην Ανατολή, όσο και στη Δύση εορτάζονταν κατά τόπους σε διάφορες ημερομηνίες. Και τούτο, γιατί δεν είχε οριστικοποιηθεί ακόμα η ημερομηνία των Χριστουγέννων. Όταν δε περί τις αρχές του 5ου αιώνα καθιερώθηκε όπως τα Χριστούγεννα γιορτάζονται στις 25 Δεκεμβρίου, τότε επεκράτησε παντού ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου να γιορτάζεται στις 25 Μαρτίου, δηλαδή, 9 μήνες πριν από τα Χριστούγεννα.

Τους ύμνους της γιορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου συνέθεσαν διακεκριμένοι μοναχοί, όπως ο Ιωάννης Δαμασκηνός, ο Ανδρέας Κρήτης κ.ά., εμπνευσθέντες από τη διήγηση του Ευαγγελιστού Λουκά. Μερικοί δε από τους ύμνους αυτούς ψάλλονται και στη γιορτή του Ακάθιστου Ύμνου, το Σάββατο της 5ης εβδομάδας της Μεγάλης Σαρακοστής, γιατί κι ο Ακάθιστος Ύμνος έχει ως υπόθεση τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, όπως "Άγγελος Πρωτοστάτης ουρανόνθεν επέμφθη ειπείν τη Θεοτόκω το χαίρει...". Μάλιστα δε, κατά την παράδοση της Εκκλησίας, ο υπέρροχος αυτός Ύμνος στην αρχή συνέψαλλε με την Ακολουθία του Ευαγγελισμού. Αργότερα διαχωρίστηκε και σήμερα ψάλλεται, τμηματικά μεν τις 4 πρώτες Παρασκευές της Μεγ. Σαρακοστής, τα βράδια, ολόκληρος δε το βράδυ της 5ης Παρασκευής και το Σάββατο το πρωί.

Τέλος, για μας τους Έλληνες, τους απανταχού της γης Έλληνες, η 25η Μαρτίου αποτελεί διπλή επέτειο, θρησκευτική μεν για τη γιορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Εθνική δε γιατί τη μέρα αυτή, στις 25 Μαρτίου 1821, ο Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών Γερμανός, στο Μοναστήρι της Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων ύψωσε τη σημαία της Επανάστασης του Γένους, οπότε απ' αυτή τη μέρα άρχισε κι επίσημα ο αγώνας των Ελλήνων κατά των Τούρκων κατακτητών.

Τι διπλή αυτή επέτειο γιορ-

τάζοντες εμείς οι Έλληνες, μέσα μεν στους Ναούς δοξολογούμε το Θεό και την Υπερμαχο Στρατηγό Παναγία Θεοτόκο, που με τη βοήθειά τους μας χάρισαν την περιπόδητη ελευθερία, έξω δε απ' αυτούς, στις οδούς και τις πλατείες των πόλεων, παρελαύνουν ενώπιον των Πολιτικών κι Εκκλησιαστικών αρχών, μαθητές, σπουδαστές και στρατός, δίνοντας έτσι μεγαλύτερη αίγλη και πανηγυρικό χαρακτήρα στην ημέρα αυτή.

Παπα - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ
Συντάξιούχος Γιάννινα

Υ.Γ. Παρ' όλα που οι πληροφορίες που έχω είναι ότι, πολλοί αναγνώστες της εφημερίδας "Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ" με διαβάζουν με ευχαρίστηση και παρά την επιθυμία μου να γράφω, που είναι και το "χόμπυ" μου από πολλά χρόνια, η πάθηση που έχω στα μάτια, από 10/ετίας, (ωχρά κηλίδα), τελευταία μείωσε κατά πολύ την όρασή μου, ώστε δεν βλέπω ούτε να γράφω, ούτε να διαβάσω. Και με μεγάλη μου λύπη αναγκάζομαι να διακόψω το γράψιμο.

Ζητώντας συγγνώμη, εύχομαι να είστε πάντα καλά όλοι σας.

Ο ίδιος
ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε από καρδιάς τον πάτερ Κων/νο, για την συνεργασία του επί δύο συνεχόμενα χρόνια στην εφημερίδα μας.

Τα ωραία του ποιμενικά δημοσιεύματα στολίζουν αρκετές σελίδες του αρχείου της εφημερίδας "Η Φ. ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ". Αποτελούν πηγή έμπνευσης για κάθε μελετητή. Αφορούν: Θρησκευτικά, οικογενειακά, κοινωνικά, ιστορικά θέματα και άλλες αξίες βασικές και χρήσιμες.

Ευχόμαστε πάτερ Κων/νε, ήμερον, γαλήνιον και ατάλαντον τον υπόλοιπον χρόνον της ωραίας ζωής.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ

Πάσχα, ημέρα χαράς και αγάπης. Ημέρα απολύτρωσης. Κάθε χριστιανός νοιώθει την ημέρα αυτή ξεχωριστή αγαλίαση, ευφροσύνη και ηγαία ψυχική ανάταση. Γιατί άραγε όλα αυτά τα ωραία συναισθήματα; Ο λόγος είναι ένας. Ο άνθρωπος αισθάνεται και όντως έτσι είναι, απολυτρωμένος. Αισθάνεται την απαλλαγή του από το βάρος της αμαρτίας που ο Χριστός σήκωσε απ' αυτόν.

Τον απάλλαξε ο Θεάνθρωπος από τη μισαλλοδοξία και του χάρισε ψυχική γαλήνη και ηρεμία. Του δίδαξε τον τρόπο της απόκτησης της Βασιλείας των Ουρανών.

Δίδαξε ο Χριστός στον άνθρωπο αγάπη, σεβασμό και καρτερικότητα. Τη διδασχ αυτή την έκανε δια λόγων και έργων, και προέτρεψε να γίνουμε μιμητές του. Πόσοι όμως απ' εμάς γνωρίζουν το τι και πόσο προσέφερε στην ανθρωπότητα το παράδειγμα της ζωής του Χριστού μας; Έρχεται σε λίγες μέρες η Μ. Εβδομάδα. Η Εβδομάδα των Παθών όπως λέγεται.

Πηγαίνοντας κάθε βράδυ στις ειδικές αυτές λειτουργίες των Εσπερινών, ως παρακολουθούσαμε κατάνυξη τις τελευταίες ημέρες του Χριστού και ας πάρουμε το μήνυμα, που με τη Σταύρωση και την Ανάστασή μας άφησε ως αιώνια παρακαταθήκη. Ας γίνουμε μιμηταί του.

Ε.Κ.

**ΟΥΖΕΡΙ
"ΣΕΡΓΙΑΝΙ"
ΔΩΔΩΝΗΣ 79
ΤΗΛ.: 46877 - ΓΙΑΝΝΙΝΑ**

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Πολυσταφυλλού, Άρδωση, μέσω Μουκοβίνας προς Τύρια, Έλαφο προς Λίππα - Τύρια, Μπεσιτιά προς Τύρια μέσω Ζωϊτικού...).

Η σημερινή κατάσταση είναι για κλάματα: στενότητα, στροφές, έλλειψη τεχνικών έργων (αύλακες ομβρίων, γέφυρες, σήμανση, οδοστρώμα).

Ο δρόμος έγινε κάποτε με τον καμιά και το φτυάρι αλλά και την συνεχή προσωπική εργασία των κατοίκων. Όλες οι μετέπειτα εργασίες στεινότητα επάνω στην διαμορφωμένη από τότε κατάσταση χωρίς κανένα πρόγραμμα, σχεδιασμό ή γενική Μελέτη Έργου Ζωής.

Ό,τι και αν έγινε με προχειρότητα χωρίς σκοπό - ποιότητα με οικονομική όμως μελέτη μεγάλων μέρι που έπνευσε ασφαλτός 1970 σε ένα μεγάλο κομμάτι, με αποτέλεσμα σήμερα, αν περάσει κάποιος με "επαίον" (μη τεχνικός) θα παρατηρήσει στροφές ανεπίτρεπτες σε μέγεθος και κλίση, αναρίθμητες αυξομειώσεις του πλάτους του οδοστρώματος, έλλειψη αυλάκων απομάκρυνσης των νερών της βροχής, γέφυρες ακόμη με τοίγκινα θαρβέλια και χωρίς προστατευτικά κιγκλιδώματα, τα οποία απουσιάζουν και από τα πλέον επικίνδυνα σημεία του επαρχιακού δρόμου, φθαμένη ασφαλτός όλο λακούβες (παγίδες όλων των οχημάτων ακόμη και των πεζών) και τέλος θα έλεγα παντελώς έλλειψη σήμανσης.

Από τα πιο κραυγαλέα -

προβληματικά σημεία θα έλεγα τα εξής:

1. Αι - Λιάς (Προφίτης Ηλίας) Αχλαδέας καθίζηση μόνιμη - ανίαιο φαινόμενο.

2. Προ του καταστήματος κ. Λάμπρου Τσέλιου ομοίως καθίζηση μόνιμη.

3. Εις την άκρη Λεπαδίου στροφά και οικία επί του ορίου της ασφάλτου.

4. Γέφυρα Γεωργάνων (Πάτσι) παλαιά - στενή και απροσάρετη.

5. Μετά την κατοικία κ. Γρηγορίου Πάτσι καθίζηση επί στροφής μεγάλου μεγέθους.

6. Μετά την γέφυρα "Πάτσι" Γεωργάνων καθίζηση επί στροφής ομοίως.

7. "Κυρά Κολώνα" Δερβιζιάνων καθίζηση.

8. "Γκούβες" Δερβιζιάνων ως και πριν την Μονάδα Αφών Μίχα καθιζήσεις.

9. Από διακλάδωση Δερβιζιάνων έως γέφυρα Ποταμού στροφές, στενότητα οδοστρώματος, έλλειψη αυλάκων και σήμανσης.

10. Από αρχή Ελάφου έως τέλος οικισμού καθιζήσεις, έλλειψη αυλάκων, οικίες επί ορίου οδοστρώματος, στροφές.

11. Από Άρδωση έως διακλάδωση Μπεσιτίας καθιζήσεις, αυλάκια, στροφές, στενότητα και

12. Από Παλαιοχώρι έως Σερζιανά από την αρχική διάνοιξη του δρόμου εγκατάλειψη.

Παρακαλώ όλους όσοι έχουν την δύναμη: Κοινοί, Αδελφοί, Σύλλογοι, Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, πολίτες, τουρκοί, ευγενείς, επώνυμοι και ανώνυμοι, κατά την ταπεινή μου γνώμη προτείνετε ως

ΑΔΡΑΝΗ ΥΛΙΚΑ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Μια χαλικοπεριοχή κοντά στην υπό διάνοιξη Εγνατία οδό μπορεί να εξασφαλίσει όλα τα αδρανή υλικά για την διάσπρωή της. Είναι η περιοχή από Αγία Αναστασία - Μπουσισοί - Γρατσανά - Τσερίτσαινα. Όλο αυτό το τμήμα προσφέρεται και παρέχει υλικό οδών και οδοστρωμάτων. Παράλληλα με την αμφοχολογήσια θα εγίνετο και διάνοιξη δρόμου που θα ενώνει τα παραπάνω χωριά. Θα προσφέρει έναν απαραίτητο και χρήσιμο δρόμο στα πανωχώρια της Τύριας χωρίς δαπάνες, μήκους πέντε χιλιομέτρων και πλάτους τριάντα μέτρων. Οι αρμόδιοι μηχανικοί αρχιτέκτονες εργολάβοι δημοσίων έργων, οι πρόεδροι των κοινοτήτων και οι τεχνικές υπηρεσίες της Νομαρχίας Ιωαννίνων ας προσέξουν την περιοχή να μη χάνουμε την ευκαιρία. Δεδομένου ότι δεν θα έχουμε περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις.

Η ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Δημοσιεύουμε δύο λόγια στοργής και αγάπης να γνωρίσουν όσοι δεν παρευρίσκονταν στην κοπή της πίτας του εξωραϊστικού Συλλόγου Αχλαδέας Ιωαννίνων στα Γιάννινα την 18-1-1996. Την πίτα έκοψε ο Σεβασμιος και συμπαθής συν/χος Αιδεσιμότατος Παπανικόλας ο οποίος επί σειρά πολλών ετών υπηρέτησε στο χωριό μας. Έλαβε μέρος σε πάρα πολλές κοινωνικές εκδηλώσεις στο χωριό και στην πόλη. Διανύει τα 95 χρόνια ζωής ο Παπανικόλας και συμμετέχει με ζήλο σε όλες τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας. Τα λόγια του μας συγκίνησαν.

"Αγαπητοί συγχωριανοί! Χρόνια Πολλά, Καλή Χρονιά! Ο Θεός μας αξίωσε και φέτος ν' ανταμώσουμε στην κοπή της πίτας του Συλλόγου, του χωριού μας εδώ στα Γιάννινα. Εύχομαι σ' όλους να έχετε Υγεία, Ευτυχία και Πρόοδο στην εν όλη εν γένει οικογένειά σας.

Στο δε Σύλλογο να προχωρεί πάντα μπροστά όπως φρόντιζε και έκανε μέχρι σήμερα να αποτελεί πάντοτε Σύμβολο ενότητας στους απανταχού διαμένοντες συγχωριανούς μας. Σε όλους εύχομαι Υγεία, Ευημερία και να διασκετε τα χρόνια μου και να τα περάσετε πέρα από τα δικά μου. Χρόνια σας Πολλά."

Τα λόγια τα συγκράτησε και σημείωσε κατά την ομιλία του Παπανικόλα στην κοπή της πίτας του Συλλόγου ο Δημήτριος Τράσσης και δημοσιεύονται δια της εφημερίδας του Συλλόγου.

Γιάννινα 28-2-1996
Δημήτριος Τράσσης
Δωδώνης 100 - Ιωάννινα

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

πέρασε τα όρια και προχώρησε στην καταστροφή του εθνικού δρυμού, του σουλιώτικου τοπίου με αποτέλεσμα τον αφανισμό τη λύπη, τον αναστεναγμό.

Εκεί όπου τα περάσματα των Σουλιωτών στα μονοπάτια, στις γιδοστράτες, στις σβάρες, στις χαράδρες, στους βάραθρους, οι εκμεταλλευτές, οι σύγχρονοι εκμεταλλευτές, κατέβασαν μπουλντόζες. Κατέστρεψαν τον δρυμό που φανέρωνε την εικόνα το δυσπρόσιτο Σούλι, την σκληρή αντοχή των κατοίκων.

Έβαλαν μακρόπνοο σχέδιο σε εφαρμογή για εκμετάλλευση. Εγκατέστησαν πριόνια και κόβουν ανενόχλητα τα αιωνόβια δένδρα. Τα κάνουν ξύλα για την φωτιά, κάνουν ξυλοκάβουνα.

Αλοιμόνο! Τι κρίμα! Εκείνο το ωραίο, το ιστορικό τοπίο παίρνει την όψη που έχουν τα απομεινάρια πυρκαγιάς. Ερημα ανάμα με ερημιά! Εκεί που ζούσαν τα ελάφια, τα ζαρκαδιά, τα αγριογούρουνα, όλα τα άγρια του βουνού και του λόγγου, τώρα δεν έχουν που να στανέψουν, να φωλιάσουν, να βρουν την τροφή τους. Αχ! βρε Σουλιώτες εσείς γιατί δεν τα κόβαταν τότε; Να μη τα βρούμε εμείς σήμερα; Δεν είχατε μυαλό! Εμείς είμαστε τετραπέρατοι ασιόδες!

Ποιοί συνέβαλλαν κι έδωσαν άδειες για την καταστροφή της Σουλιώτικης τοπικής ιστορικής μορφής, του όλου Σουλιώτικου χώρου, ας πάν' να δουν, να εισπράξουν αμοιβές, από το πριόνι το τσεκούρι τη φωτιά.

Αυτοί ασφαλώς είναι, οι δασικές υπηρεσίες της Νομαρχίας Θεσπρωτίας. Εύγε!!!

ΛΑΕΡΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τον κ. Ιωάννη Αρχιμανδρίτη άλλοτε Γενικό Επιθεωρητή Δημοτικής Εκπαίδευσης και καταξιωμένο δάσκαλο του χωριού μας, στα ωραία χρόνια του 1935 - 1940 ευχαριστούμε για τα καλά του λόγια που μας παραδέχεται με επιστολή του. Παρ' όλα τα χρόνια που τον βαραίνουν, στέλνει θερμά συγχαρητήρια για την έκδοση της εφημερίδας, του ημερολόγιου και γενικά για το ενδιαφέρον για το χωριό, για την περιφέρεια ΛΑΚΚΑ ΣΟΥΛΙ.

ΤΟ Δ.Σ.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ TOLIS MOTORS

Κάθε δυνατή διευκόλυνση

Φιλικό περιβάλλον - Εμπιστοσύνη

5ο χιλ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Αθηνών

Νέοι ποιητές και λογοτέχνες

ΘΩΜΑΣ Ε. ΤΟΚΑΣ

Ο Θωμάς Τόκας από το Αλποχώρι και πιο συγκεκριμένα από τα Κουπάκια είναι ένας αυτοδίδακτος στιχουργός και ποιητής. Πρόσφατα έλαβε μέρος σε πανελλήνιο λογοτεχνικό διαγωνισμό του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων και πήρε το πρώτο βραβείο. Το βραβείο αυτό ο εκλεκτός πατριώτης μας, που ζει και εργάζεται στην Ελβετία το αφιερώνει στην πατρίδα μας τη Λάκκα Σούλι και τους κατοίκους της.

Λίγα λόγια θα γράψω παρακάτω για να γνωρίσουμε τον πατριώτη μας Θ. Τόκα.

Γεννήθηκε στο Αλποχώρι Μπότσαρη όπως προαναφέρα όπου και τελείωσε το Δημοτικό σχολείο. Το 1961 μετανάστευσε στην Ελβετία όπου παράλληλα

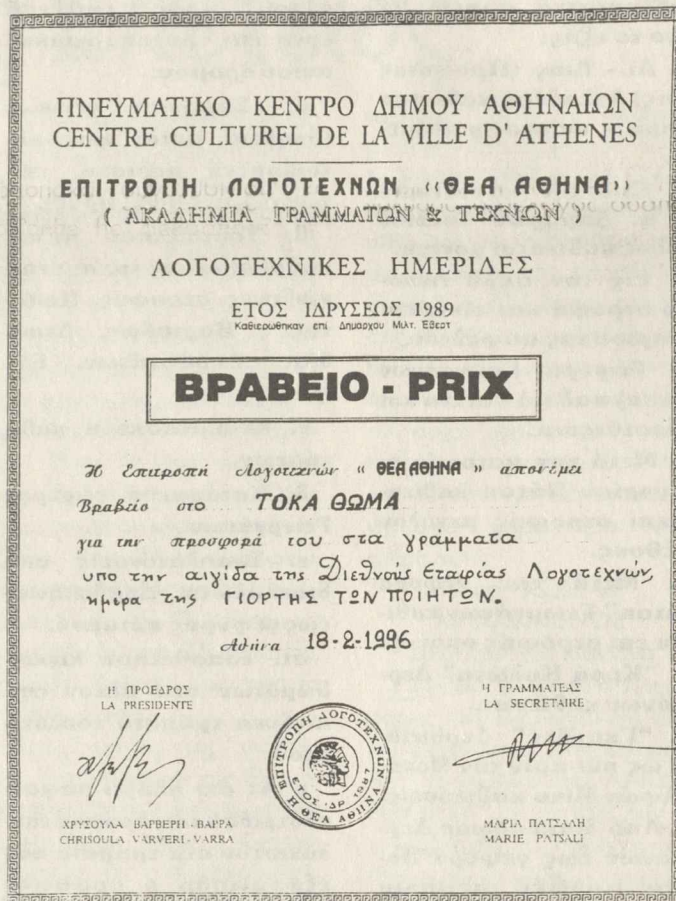
με την εργασία του σπούδασε ηλεκτρολόγος - ηλεκτρονικός.

Έτυχε πολλών μετεκπαιδεύσεων και σεμιναρίων, μιλάει Ιταλικά και Γερμανικά. Με την ποίηση ασχολείται από το 1960.

Θα πρέπει να πληροφορήσω τους αναγνώστες της "ΦΩΝΗΣ" ότι ο Θωμάς Τόκας έχει κληρονομική φλέβα, ελεύθερων στιχοπλόκων. Οι πρόγονοί του απ' ότι γνωρίζω είχαν αυτό το χάρισμα του ελεύθερου στίχου που συνοδεύονταν από θαυμαστή ετοιμολογία.

Η εφημερίδα μας κι εγώ προσωπικά ευχόμαστε στον αγαπητό φίλο και πατριώτη Θωμά Ε. Τόκα να έχει πάντα διακρίσεις και να συνεχίσει το ποιητικό του έργο.

Ε.Κ.

ΟΜΟΡΦΗ ΛΑΚΚΑ ΣΟΥΛΙ

Στου χωρισμού τον πόνο καίγομαι
και σας το φανερώνω.
Λάκκα Σούλι σε λατρεύω, σ' αγαπώ,
και δεν το μετανοiώνω.

Λάκκα Σούλι όμορφη,
μα και τιμημένη.
Πέτρες, ραχούλες και κλαριά,
με αίμα ποτισμένη.

Λάκκα Σούλι τα χωριά σου
είναι διασκορπισμένα,
όλα έχουν τη χάρη τους
και είν' αγαπημένα.

Λάκκα Σούλι έβγαλες
ανδρώπους με αξία,
στο μέλλον θα βγάλεις κι' άλλους
αυτό έχει σημασία.

Εβγαλες επιστήμονες
μα και καπετανέους,
ας πάρουμε παράδειγμα
από τους Μποτσαραίους.

Συμπatriώτισσες, συμπatriώτες
χέρι με χέρι όλοι μαζί,
να φτιάξουμε την Λάκκα Σούλι
όμορφη και ζηλευτή.

Συμπatriώτες φίλοι μου,
χέρι με χέρι όλοι μαζί,
όλοι να βοηθήσουμε,
ποιός λίγο, ποιός πολύ.

Να φτιάξουμε τη Λάκκα Σούλι,
ένα μικρό Παρίσι,
να μείνει στην ιστορία
Ανατολή και Δύση.

Να φτιάξουμε τη Λάκκα Σούλι
όμορφη κι ωραία,
και να την καμαρώνουμε
όλοι μαζί παρέα.

Τα πάντα να'ναι όμορφα
σαν όμορφη κυρία,
γιατί οι κυβερνήσεις μας
δεν δίνουν σημασία.

Τα πάντα να'ναι όμορφα
τίποτε μην της λείψει,
γιατί οι κυβερνήσεις μας
την έχουν εγκαταλείψει.

Επιστήμονες και Βουλευτές
εσείς και μες κι άλλοι,
για την Λάκκα Σούλι αγώνα
μην σκύψουμε κεφάλι.

Και εγώ Λάκκα Σούλι
δεν θα σε λησμονήσω,
μακριά σου και αν βρίσκομαι
κοντά σου θα γυρίσω.

Ποιητής και Στιχουργός
Θωμάς Τόκας

Χρονογραφικά

Σημεία των καιρών

Τον τελευταίο καιρό πολλά παράξενα δυσεξήγητα και δυσνόητα μας πληροφορούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Αυθώδη πυρετό είχαν πα-

λαιότερα τα βοοειδή στη Θράκη και Μακεδονία. Τρέλλα παρουσιάσθηκε στα αγελάδια της Αγγλίας. Ακατάλληλα κοτόπουλα στην Αττική.

Κανείς δεν ξέρει από που να φυλαχτεί. Κανείς δεν ξέρει ποιο είναι το καλό και το κακό. Οι υπερκαταναλωτές θορυβήθηκαν σαν να μην έχουν τι να φάνε. Πολλοί στράφηκαν στα προϊόντα της μάνας Γης.

Σήμερα άκουσα από την τηλεόραση πως και το γάλα απ' όπου κι αν προέρχεται είναι μολυσμένο. Ακόμη και αυτά τα λαχανικά, που δεν τ' αφήνουμε να ωριμάσουν στον καιρό τους, τα βομβαρδίζουμε με ψεκασμούς, με φάρμακα - δηλητηριώδη - κι αυτά είναι μολυσμένα.

Ένα πρωτάκουστο σε μένα, πιστεύω και σε σας, φίλοι μου αναγνώστες, φάρμακο το Λιντεϊν που χρησιμοποιείται για την καταπολέμηση των ζιζανίων των αγρών, αλλά και των εντόμων, έχει περάσει στον οργανισμό μας. Καταπολεμάει νυχθημερόν την καλή λειτουργία του σπινθητικού κυρίως και προσπαθεί να το αχρηστέψει. Σαν να μην έφτανε όμως αυτό, το δηλητήριο Λιντεϊν περνάει από την

δηλάζουσα μητέρα στο αδώο βρέφος. Λέγω το μικρό παιδάκι αδώο, γιατί εμείς οι μεγάλοι είμαστε οι μοναδικοί υπεύθυνοι. Εμείς δηλητηριάζουμε τη γη που μας ταΐζει κι αυτή μας εκδικείται.

Με το μικρό μου αυτό σημείωμα δεν έκαναν παρά μια επισήμανση, μια διαπίστωση. Δυστυχώς δεν μπορώ να δώσω καμιά συμβουλή. Είμαστε έρμαιοι της τύχης μας, που οι ίδιοι προδιαδέσαμε. Και που εκείνος ο σοφός καλόγηρος, ο μεγάλος οραματιστής Κοσμάς ο Αιτωλός μας προέβλεψε.

"Θάρδει καιρός που θα έχουμε του κόσμου τα αγαθά και που δε θα μπορούμε να τα απολάψουμε".

Ε.Κ.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συνδρομητές λαβάμε τις συνδρομές τους και τους ευχαριστούμε θερμά:

Παππας Αναστάσιος 5000

Παππας Βασίλειος 5000

Παππας Σπύρος 2000

Παππά Όλγα - Σφονδύλη 5000

Κότσικος Νικολ. 2000

Τσόγκας Γεώργιος (ιερέυς) 1000

Ζήκος Κων/νος Σταυρ. 1000

Ευταξίας Κων/νος 1000

Λέτσιος Θεοχάρης 2000

Βακάλης Σωκράτης 2000

Βλάχος Ευάγγελος 2000

Νίκας Βασίλειος 1000

Σκουλίκας Νικόλαος 1000

Κιτσόπουλος Αναστάσιος 2000

Μάντης Δημήτριος 2000

Βόγκλης Γιώργος 5000

Τόκας Θωμάς Ελβετία 7.000

Ζήκος Κων/νος Συνταξιούχος ΕΛΤΑ 2.000

ΕΠΙΠΛΑ ΠΑΠΙΑΣ

Μιά σκέψη - μία λύση
8ο χιλ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Αθηνών
Εναντι Μουσείου Βρέλλη